

Psyke

I rymden vid källan har en tanke stannat
med huvudet lutat mot marmorkyla,
i gräs av tal och tecken, bland färglösa
blommor som kristaller vilar hon foten.

Hon formulerar källan, med ögat flyende
i kvällens perspektiv som bleknande djupnar,
berövad allt liv. Men ljuset på marmorn
har ådror av blått och dagrar av begrundan.

Trestämmigt klingar ur fjärran teoremet
vars toner skymningen sakta för undan.

Gunnar Ekelöf